

การเงินส่วนบุคคลของไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
Personal Finance of Traveling Guides in Chiang Dao Cave, Chiang Dao Sub-District,
Chiang Dao District, Chiangmai Province

ขวัญชนก อินสม, อีราลักษณ์ สัจจะวาที, พลับปลิง พวงธนะสาร, ศุภชัย บุญธีรารักษ์
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะบัญชี การเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยพายัพ
Email: askoilaskoil@gmail.com, theeralak@gmail.com, plubpeungp@gmail.com, spc201@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเงินส่วนบุคคล ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สินของไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว และ เพื่อเปรียบเทียบการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามระดับอายุของผู้ที่ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น 74 คน การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 44 คน การสุ่มตัวอย่างใช้แบบโควตา โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ Chi-square ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สมรสแล้ว จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา รายได้หลักคือรายได้จากอาชีพไกด์นำทาง มีรายได้เสริมจากการสานตระกร้าใส่ผัก ค่าใช้จ่ายประกอบด้วย ค่าอาหาร ค่าที่อยู่อาศัย ค่าอุปกรณ์ตะเกียง ค่าเสื้อผ้า ค่ารักษาพยาบาล ค่าน้ำมันรถ ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าการศึกษาบุตร รูปแบบการออมเงินคือการฝากออมทรัพย์กลุ่ม รูปแบบการลงทุนคือการทำธุรกิจส่วนตัว รูปแบบของหนี้สินคือหนี้สินนอกระบบ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุของไกด์นำทางไม่เป็นอิสระกับ รายได้หลัก รายได้เสริม ค่าอาหาร ค่าอุปกรณ์ตะเกียง ค่าเสื้อผ้า ค่ารักษาพยาบาล ค่าน้ำมันรถ ค่าน้ำ ค่าโทรศัพท์ ค่าการศึกษาบุตร และหนี้สิน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.01, 0.05 และ 0.10

คำสำคัญ: การเงินส่วนบุคคล ไกด์นำทาง ถ้ำเชียงดาว

Abstract

This research aims to study (1) personal finance in terms of incomes, expenses, saving style, investing style and debt of travelling guides in Chiang Dao Cave, and (2) compare personal finance along with age of the guides in Chiang Dao Cave, Chiangmai province. There are 74 populations. Sample set is 44 person, calculated by standard error method. Quota sampling method is used and the research tool is questionnaire. Frequency and percentage are employed as descriptive statistics and the Chi-square is used as inferential statistic. Results show that the majority of respondents are female, married. Their education is primary school. Their main income receives from travelling guide and extra income has got from vegetable basket weave. Their expenses are living expenses including food cost, accommodation cost, lamp device cost, clothes cost, medical fee, fuel charge, water cost, electric cost, mobile cost, and child education fee. The saving style is group saving. The investment style is small business and their debt is informal debt. Results from hypothesis testing indicates that age of the guides has relationship with main income, extra

income, food cost, lamp device cost, cloths cost, medical fee, fuel charge, water cost, mobile cost, child education fee and debt, at the significant level of 0.01, 0.05 and 0.10.

Keywords: Personal finance, traveling guide, Chiang Dao Cave

บทนำ

การเข้าใจวิธีการจัดการการเงินส่วนบุคคลเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินถือเป็นสิ่งที่สำคัญ การเข้าใจการบริหารเงินอย่างมีคุณค่าจะสามารถช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมั่นคง และปลอดภัย นั่นคือจัดการกับเงินเพื่อไม่ให้เงินเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต และจัดการกับเงินเพื่อให้เงินเป็นเครื่องมือสนับสนุนชีวิตไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ความมั่นคงที่ได้รับนอกจากจะส่งผลต่อตนเองแล้ว ยังส่งผลถึงความมั่นคงของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ตามลำดับ ผู้ที่เข้าใจการบริหารการเงินส่วนบุคคลจะเป็นผู้ที่มีความสามารถตัดสินใจทางการเงินได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม กล่าวคือ การรู้จักหาเงิน การรู้จักออมเงิน การรู้จักใช้เงิน และการรู้จักต่อยอด (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2559)

การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือช่วยนำชีวิตไปสู่ความมั่นคง เริ่มจากการออม การใช้จ่ายอย่างสมเหตุสมผลตั้งแต่วัยเด็กเพื่อให้มีวินัยทางการเงิน บุคคลควรรู้จักวิธีการวางแผนจัดสรรรายได้เมื่อเข้าสู่วัยทำงาน เพื่อให้รายได้เพียงพอกับรายจ่ายต่างๆ รวมถึงการออมเงิน การวางแผนนี้รวมไปถึงวัยเกษียณอายุ เพราะเป็นวัยที่มีรายได้ลดลง แต่ค่าใช้จ่ายยังคงอยู่ หรืออาจสูงขึ้นในบางหมวด เช่น การรักษาพยาบาล เป็นต้น ซึ่งหากไม่มีการวางแผนการเงินที่ดีอาจก่อให้เกิดปัญหาได้ (ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2557: ออนไลน์)

ถ้าเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ด้วยระยะทาง 75.70 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังถ้าเชียงดาว เพื่อชมความงดงามของหินงอก หินย้อยที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและทำบุญ ถ้าแห่งนี้ตั้งอยู่ในเขตดอยหลวงเชียงดาวซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียง (Amazingไทยเท่, 2560: ระบบออนไลน์) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้กับถ้าเชียงดาวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นไกด์นำทาง โดยถือตะเกียงส่องไฟเพื่อนำทางให้กับนักท่องเที่ยวเข้าชมความงามภายในถ้าเชียงดาวที่ค่อนข้างมืด (หอมหวาน เดชมูล, 2560: สัมภาษณ์)

คาร์ณ อินตะ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ภายในวัดถ้าเชียงดาว ประกอบด้วย เจ้าหลวงคำแดง (ศาลเทพารักษ์) หลวงพ่อทันใจ บริเวณถ้าเชียงดาวมีถ้าเล็กๆ แยกออกไปบนเส้นทางต่างๆ เช่น ถ้าม้า ถ้าพระนอน ถ้าแก้ว ถ้าน้ำ และถ้าเสือดาว ภายในถ้ามีพระพุทธรูปที่นักท่องเที่ยวนิยมมากราบไหว้และทำบุญอย่างต่อเนื่อง สำหรับอาชีพของประชาชนในหมู่บ้านถ้า หมู่ที่ 5 ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีหลายอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวถ้าเชียงดาว เช่น อาชีพไกด์นำทาง ช่างภาพ ขายดอกไม้ ขายสมุนไพร ขายอาหาร เป็นต้น ซึ่งอาชีพไกด์นำทางนับเป็นอาชีพหลัก สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านแห่งนี้ (คาร์ณ อินตะ, 2560: สัมภาษณ์)

ผู้วิจัยหลักของงานวิจัยฉบับนี้เป็นสมาชิกของชุมชนแห่งนี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดการการเงินส่วนบุคคลของผู้ที่ทำอาชีพไกด์นำทางในถ้าเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ว่ามีการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และการบริหารหนี้สินอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคลในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเงินส่วนบุคคลในด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สินของผู้ที่ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบการเงินส่วนบุคคลของผู้ที่ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว จำแนกตามระดับอายุ

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านประชากร:** ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรที่ทำอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 74 คน (หอมหวน เดชมูล, 2560: สัมภาษณ์)
2. **ขอบเขตตัวแปร:** ตัวแปรอิสระได้แก่ ระดับอายุของไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากไกด์นำทางส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ กล่าวคือมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ดังนั้น การจัดกลุ่มอายุจึงจัดเป็น 2 กลุ่มแบ่งตามอายุมากกว่า 50 ปี และ ไม่เกิน 50 ปี ส่วนตัวแปรตามได้แก่ การเงินส่วนบุคคล ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สิน ของไกด์นำทางฯ
3. **ขอบเขตเวลา:** ศึกษาข้อมูลของไกด์นำทางระหว่าง เดือนมกราคม - พฤษภาคม พ.ศ. 2560

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. **ระเบียบวิธีวิจัย:** งานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีทั้งหมด 74 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การคำนวณแบบทราบจำนวนประชากรโดยวิธีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 44 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยแบ่งสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในสัดส่วน 50:50 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่อายุไม่เกิน 50 ปี จำนวน 22 คน และอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 22 คน
2. **ขั้นตอนการวิจัย:** เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามอย่างมีโครงสร้าง เมื่อเก็บข้อมูลได้แล้ว จึงนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยจะกล่าวถึงสถิติที่ใช้ในข้อ 4 ต่อไป
3. **การเก็บรวบรวมข้อมูล:** ใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ โดยเก็บข้อมูลจากภาคสนาม ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามบางรายไม่สะดวกที่จะอ่านแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้เก็บแบบสอบถามจึงต้องอ่านคำถามและรวบรวมข้อมูลอย่างค่อยเป็นค่อยไป
4. **การวิเคราะห์ข้อมูล:** สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงอนุมานใช้สถิติ ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) เพื่อทดสอบความความเป็นอิสระของประชากร 2 กลุ่ม
ทั้งนี้ สมมติฐานว่าง (H_0) ทางสถิติหลักของงานวิจัยนี้ สามารถแสดงได้ ดังนี้
 H_0 : การเงินส่วนบุคคลของผู้ที่ทำอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่เป็นอิสระกัน
ทั้งนี้การเงินส่วนบุคคลประกอบด้วย รายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สิน

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยแบ่งเป็น 7 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น สรุปผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1: ความถี่และร้อยละของข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว (N=44)

ตัวแปร		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	5	11.4
	หญิง	39	88.6
สถานภาพ	โสด	5	11.4
	สมรส	32	72.7
	อื่นๆ	7	15.9
การศึกษา	ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	4	9.1
	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	34	77.3
	มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	2	4.5
	มัธยมศึกษาปีที่ 4-6	4	9.1

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ด้านรายได้หลักและรายได้เสริม

ในส่วนที่ 2 จะได้แสดงผลการศึกษาการเงินส่วนบุคคลด้านรายได้หลักและรายได้เสริม ดังนี้

ตารางที่ 2: ความถี่และร้อยละของรายได้หลักและรายได้เสริมของผู้ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว

การเงินส่วนบุคคล ด้านรายได้		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน (N=44)	2,001 - 3,000 บาท	20	45.5
	3,001 - 4,000 บาท	7	15.9
	4,001 - 5,000 บาท	7	15.9
	5001 - 6000 บาท	5	11.4
	6,001 - 7,000 บาท	0	0
	7,001 - 8,000 บาท	3	6.8
	8,001 - 9,000 บาท	2	4.5
อาชีพเสริม (N=39)	สานตระกร้าใส่ผัก	31	79.5
	ช่างภาพ	9	23.1
	รับจ้างทั่วไป	4	10.3
	เบี้ยผู้สูงอายุ	3	7.7
	อาชีพอื่นๆ	2	5.1
รายได้เสริมเฉลี่ยต่อเดือน (N=39)	ต่ำกว่า 1,000 บาท	2	5.1
	1,001 - 2,000 บาท	1	2.6
	2,001 - 3,000 บาท	19	48.7
	4,001 - 5,000 บาท	11	28.2
	5,001 - 6,000 บาท	6	15.4

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 45.5 มีรายได้หลักเฉลี่ยต่อเดือนเป็นจำนวนเงินระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท กลุ่มตัวอย่างนี้ผู้ที่มีการมีรายได้เสริมมีจำนวน 39 ราย ทั้งนี้ ผู้มีรายได้เสริมร้อยละ 79.5 มีอาชีพสานตระกร้าใส่ผัก โดยมีรายได้เสริมเฉลี่ยต่อเดือนจำนวนเงินระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ด้านค่าใช้จ่าย

ในส่วนที่ 3 แสดงผลการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลด้านค่าใช้จ่ายทั้ง 11 ด้าน ดังนี้

ตารางที่ 3: ความถี่และร้อยละของค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว

การเงินส่วนบุคคล ด้านค่าใช้จ่าย		จำนวน	ร้อยละ
1. ค่าใช้จ่ายด้านอาหาร	ต่ำกว่า 3,000 บาท	8	18.2
	3,001 – 6,000 บาท	36	81.8
2. ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย	ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านนี้	43	97.7
	ต่ำกว่า 3,000 บาท	1	2.3
3. ค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ตะเกียง	ต่ำกว่า 1,000 บาท	3	6.8
	1,001 – 2,000 บาท	34	77.3
	2,001 – 3,000 บาท	6	13.6
	3,001 บาทขึ้นไป	1	2.3
4. ค่าใช้จ่ายด้านเสื้อผ้า	ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านนี้	6	13.6
	ต่ำกว่า 500 บาท	17	38.6
	501 – 1,000 บาท	17	38.6
	1,001 – 1,500 บาท	4	9.1
5. ค่าใช้จ่ายด้านรักษาพยาบาล	ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านนี้	18	40.9
	ต่ำกว่า 500 บาท	22	50
	501 – 1,000 บาท	4	9.1
6. ค่าใช้จ่ายด้านน้ำมันรถ	ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านนี้	10	22.7
	101-300 บาท	10	22.7
	301 – 600 บาท	11	25
	601 บาทขึ้นไป	13	29.5
7. ค่าใช้จ่ายด้านค่าน้ำ	ต่ำกว่า 100 บาท	14	31.8
	101-300 บาท	30	68.2
8. ค่าใช้จ่ายด้านค่าไฟฟ้า	ต่ำกว่า 500 บาท	21	47.7
	501 – 1,000 บาท	23	52.3
9. ค่าใช้จ่ายด้านค่าโทรศัพท์	ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านนี้	2	4.5
	ต่ำกว่า 500 บาท	34	77.3
	501 – 1,000 บาท	8	18.2
10. ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาบุตร	ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านนี้	23	52.3
	ต่ำกว่า 3000 บาท	11	25
	3,001 – 6,000 บาท	7	15.9
	6,001 – 9,000 บาท	2	4.5
	9,001 บาทขึ้นไป	1	2.3
11. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่นๆ	ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านนี้	30	68.2
	ต่ำกว่า 3,000 บาท	14	31.8

ผลการศึกษาค่าใช้จ่าย ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าที่อยู่อาศัย ค่าอุปกรณ์ ตะเกียง ค่าเสื้อผ้า ค่ารักษาพยาบาล ค่าน้ำมันรถ ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าการศึกษาบุตร ค่าใช้จ่าย ส่วนตัวอื่นๆเช่น การกุศล งานทำบุญต่างๆ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3 ข้างต้น

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ด้านการออม

ในส่วนที่ 4 จะแสดงผลการศึกษาการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้มีเงินออมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 และ ไม่มีการออม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นตารางที่ 4 จึงมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 36 คน (N=36) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4: ความถี่และร้อยละของการออมของผู้ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว (N=36)

การเงินส่วนบุคคล ด้านการออม		จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของการออม*	ฝากธนาคารพาณิชย์	6	16.7
	ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์	1	2.8
	ฝากออมทรัพย์กลุ่ม	36	100
	ทำประกันชีวิต (สะสมเบี้ยประกัน)	4	11.1
	ซื้อสลากออมสิน	1	2.8
	หยอดออมสิน	3	8.3
การออมเฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 1,000 บาท	23	63.9
	1,001 – 3,000 บาท	6	16.6
	3,001 – 6,000 บาท	7	19.5

* หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบเมื่อคำนวณค่าร้อยละจึงคิดจากจำนวน N= 36

ผลการศึกษาพบว่าจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ออมเงินทุกคนมีรูปแบบการออมเงินแบบเดียวกันคือการฝากออมทรัพย์กลุ่ม ทางเลือกการออมลำดับรองลงมาคือการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ และการประกันชีวิต (สะสมเบี้ยประกัน) ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ออมเงินน้อยกว่า 1,000 บาทต่อเดือน

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ด้านการลงทุน

ในส่วนที่ 5 แสดงผลการศึกษาการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ลงทุนจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นตารางที่ 5 จึงมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ 8 คน (N = 8) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 5: ความถี่และร้อยละของการลงทุนของผู้ประกอบอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว (N=8)

การเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน		จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของการลงทุน	ลงทุนทางตรง เช่น การลงทุนในธุรกิจ เป็นต้น	8	100
	ลงทุนทางอ้อม การลงทุนทางการเงิน (เช่น ซื้อหุ้นสามัญ หุ้นกู้ ตั๋วเงินคลัง พันธบัตร เป็นต้น)	0	0
การลงทุนเฉลี่ยต่อเดือน	1,001 – 3,000 บาท	3	37.5
	3,001 – 6,000 บาท	4	50
	6,001 – 9000 บาท	1	12.5

ผลการศึกษาพบว่าร้อยละ 18.2 มีการลงทุน ซึ่งร้อยละ 100 มีรูปแบบการลงทุนธุรกิจส่วนตัวทั้งหมด และส่วนใหญ่ จำนวนเงินการลงทุนเป็นจำนวนเงิน 3,001 - 6,000 บาท

ส่วนที่ 6 หนี้สิน

ในส่วนที่ 6 แสดงผลการศึกษาการเงินส่วนบุคคล ด้านหนี้สิน ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้มีหนี้สิน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นตารางที่ 6 จึงมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ 32 คน (N = 32) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 6: ความถี่และร้อยละของหนี้สิน ของผู้ประกอบการอาชีพไกด์นำทางในถ้ำเชียงดาว (N=32)

การเงินส่วนบุคคล ด้านหนี้สิน		จำนวน	ร้อยละ
ประเภทหนี้สิน	หนี้สินในระบบ	18	56.3
	หนี้สินนอกระบบ	21	65.6
หนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน	3,001 – 6,000 บาท	6	18.8
	6,001 – 9,000 บาท	10	31.2
	9,001 บาทขึ้นไป	16	50

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีหนี้สินนอกระบบจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 โดยมีจำนวนหนี้สินส่วนใหญ่ จำนวนเงิน 9,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

การทดสอบความเป็นอิสระกันของตัวแปร 2 ตัวแปร กล่าวคือกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุไม่เกิน 50 ปี และผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี โดยมีผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 7: ตารางสรุปผลการทดสอบความไม่เป็นอิสระระหว่างอายุ และ รายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สิน ของไกด์นำทางถ้ำเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติ Chi-square

รายการ	Sig	Chi - square	ยอมรับ/ ปฏิเสธ H ₀	ความหมาย
อายุและรายได้หลักต่อเดือน	0.032**	13.810	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและรายได้เสริมต่อเดือน	0.034**	13.668	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านอาหาร	0.019**	5.5	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย	0.312	1.023	ยอมรับ	เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ตะเกียง	0.052***	7.725	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านเสื้อผ้า	0.059***	7.431	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านรักษาพยาบาล	0.004*	11.192	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านน้ำมันรถ	0.002*	15.049	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านค่าน้ำ	0.010**	6.705	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านค่าไฟฟ้า	0.365	0.820	ยอมรับ	เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านโทรศัพท์	0.031**	6.971	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาบุตร	0.003*	16.079	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ
อายุและค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่นๆ	0.517	0.419	ยอมรับ	เป็นอิสระ
อายุและการออม	0.651	0.000	ยอมรับ	เป็นอิสระ
อายุและการลงทุน	0.651	0.000	ยอมรับ	เป็นอิสระ
อายุและหนี้สิน	0.007*	7.333	ปฏิเสธ	ไม่เป็นอิสระ

หมายเหตุ: * ค่า sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ค่า sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ ***ค่า sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านรายได้ พบว่า อายุและรายได้หลักของผู้ที่ทำอาชีพโก้ด้นำทางฯ ไม่เป็นอิสระกัน หมายความว่า อายุและรายได้มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และยังพบว่า อายุและรายได้เสริมต่อเดือนของผู้ที่ทำอาชีพโก้ด้นำทางฯ ไม่เป็นอิสระกัน หมายความว่า อายุและรายได้เสริมต่อเดือนมีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านค่าใช้จ่าย พบว่า อายุและค่าใช้จ่ายด้านรักษาพยาบาล ด้านน้ำมันรถ ด้านการศึกษาบุตร ไม่เป็นอิสระต่อกัน หมายความว่า อายุและค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาล ด้านน้ำมันรถ ด้านการศึกษาบุตร มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 เมื่อพิจารณาด้านอายุและค่าใช้จ่ายด้านอาหาร น้ำ โทรศัพท์ของผู้ที่ทำอาชีพโก้ด้นำทางฯ ไม่เป็นอิสระกัน หมายความว่า อายุและค่าใช้จ่ายด้านอาหารมีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และยังพบว่า อายุและค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ตะเกียง และเสื้อผ้า ของผู้ที่ทำอาชีพโก้ด้นำทางฯ ไม่เป็นอิสระกัน หมายความว่า อายุและค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ตะเกียง ด้านเสื้อผ้า มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านการออม พบว่า อายุและการออมของผู้ที่ทำอาชีพโก้ด้นำทางฯ เป็นอิสระกันหมายความว่า อายุและการออม ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านการลงทุน พบว่า อายุและลงทุน ของผู้ที่ทำอาชีพโก้ด้นำทางฯ เป็นอิสระกัน หมายความว่า อายุและการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านหนี้สิน พบว่า อายุและหนี้สิน ของผู้ที่ทำอาชีพโก้ด้นำทางฯ ไม่เป็นอิสระกัน หมายความว่า อายุและหนี้สินมีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย: การอภิปรายผลแยกเป็นข้อย่อย ดังนี้

1. การศึกษาด้านรายได้ พบว่า นอกจากรายได้หลัก จำนวน 2,001 – 3,000 บาทแล้ว โก้ด้นำทางฯ ยังมีรายได้เสริมที่ได้มาจากการสานตระกร้าไผ่ฝัก จำนวนเงิน 2,001 – 3,000 บาทต่อเดือน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของกจิติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนในกรุงเทพฯ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 10,001-15,000 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของโก้ด้นำทางฯ ที่อยู่นับพัน จึงสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นเหตุให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกันในด้านจำนวนของรายได้

2. การศึกษาค่าใช้จ่ายของโก้ด้นำทางฯถ้าเชียงดาว ผลการศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายด้านอาหาร ค่าใช้จ่ายด้านน้ำมันรถ ค่าใช้จ่ายด้านรักษาพยาบาลสอดคล้องกับผลการศึกษาของผกากรอง จันทเวชและคณะ (2558) ที่ศึกษาเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม และการลงทุนของประชาชนในเขตตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และพบว่าส่วนใหญ่โก้ด้นำทางฯ ไม่มีค่าใช้จ่ายในด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผกากรอง จันทเวช และคณะ (2558) เช่นกัน แต่ไม่สอดคล้องกันเรื่องค่าใช้จ่ายด้านโทรศัพท์ ที่ผกากรอง จันทเวช และคณะพบว่ามีย่าโทรศัพท์จำนวน 500 - 1,000 บาท ซึ่งมากกว่าค่าโทรศัพท์ของโก้ด้นำทางฯถ้าเชียงดาว

3. การศึกษาการออมของโก้ด้นำทางฯถ้าเชียงดาว พบว่า ส่วนใหญ่มีการออม มีรูปแบบการออมโดยฝากออมทรัพย์กลุ่ม (ออมทรัพย์กลุ่มตะเกียง) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผกากรอง จันทเวช และคณะ (2558) ที่พบว่าผู้มีเงินได้ส่วนใหญ่จะออมเงิน แต่ต่างกันในรูปแบบการออม กล่าวคือ ประชาชนในตำบลหนองป่าครั่งนิยมออมเงินโดยฝากเงินออมไว้กับธนาคารพาณิชย์

4. การศึกษาการลงทุนของโก้ด้นำทางฯถ้าเชียงดาว ส่วนใหญ่ลงทุนในธุรกิจ (เปิดร้านถ่ายรูปภายในถ้าเชียงดาว) สอดคล้องกับผลการศึกษา ม.ล.รัตติญา สุขสวัสดิ์ (2545) ที่ศึกษารายได้ ค่าใช้จ่าย การออมของผู้มี

เงินได้ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การเลือกลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้เลือกลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากที่สุด

5. การศึกษาหนี้สินของไกด์นำทางถ้ำเชียงดาว พบว่า ส่วนใหญ่มีหนี้สิน หนี้สินนอกระบบ โดยการกู้ยืมจากกลุ่มออมทรัพย์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณิชากา กุณวงศ์ (2556) ที่ศึกษาศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง พบว่า ผู้มีเงินได้ส่วนใหญ่ มีหนี้สินจากการกู้ยืมจากกลุ่มออมทรัพย์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1. จากผลการศึกษาที่พบว่า ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับอายุ ดังนั้น หากผู้ประกอบการใดต้องการขายสินค้าและบริการแก่ไกด์นำทางถ้ำเชียงดาว ควรพิจารณาอายุของประชากรในเขตนี้ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการพิจารณาขายสินค้าและบริการให้กลุ่มเป้าหมายนี้

2. จากผลการศึกษาพบว่า ไกด์นำทางฯ ขาดการต่อยอดด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคล กล่าวคือ พบการลงทุนน้อยมาก ดังนั้น ควรส่งเสริมให้เกิดการลงทุน โดยมีผู้เชี่ยวชาญการลงทุนหรือผู้ที่มีความรู้ด้านการลงทุนให้ความรู้ถึงประโยชน์ในการลงทุน ซึ่งนับเป็นการต่อยอดเงินที่มีอยู่ให้แก่ไกด์นำทางฯ

3. จากผลการศึกษาที่พบว่า อายุและหนี้สินมีความไม่เป็นอิสระกัน ดังนั้นหากผู้ที่ปล่อยสินเชื่อต้องการปล่อยสินเชื่อให้แก่ไกด์นำทางถ้ำเชียงดาวควรพิจารณาอายุของประชากรในเขตนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะไกด์นำทางถ้ำเชียงดาวเท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการเงินส่วนบุคคลในหมู่บ้านรอบข้าง เพื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในหน่วยงานของภาครัฐจะได้นำข้อมูลที่ได้นำมาช่วยเหลือแนะนำการจัดการการเงินส่วนบุคคลให้กับประชาชนในเขตนี้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กิจติพร สิทธิพันธ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 4 มีนาคม 2560 จาก

http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/386/1/kijiporn_sitt.pdf.

คำรณ อินตะ, ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. (2560). สัมภาษณ์, 13 มีนาคม .

ณิชากา กุณวงศ์. (2556) .การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง [ออนไลน์]: เข้าถึงเมื่อ 4 มีนาคม 2560 จาก

<http://it.nation.ac.th/studentresearch/search.php?id=89>

ผกากรอง จันทเวช, มัสลิน พรหมเสน, ชฎาพร หอมพันธ์, สาวินี ต่อมแก้ว และ ชีราลักษณ์ สัจจะวาที.

(2559). การบริหารการเงินส่วนบุคคล ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม และการลงทุนของประชาชนในเขตตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ในการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยพายัพ พ.ศ. 2559. (654-675). เชียงใหม่: สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ

ม.ล.รัตติญา สุขสวัสดิ์ .(2545). การสำรวจรายได้ ค่าใช้จ่าย และการออม ของผู้มีเงินได้ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ.

รัชนีกร วงศ์จันทร์. (2559). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). การวางแผนทางการเงิน [ออนไลน์]. เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ : 4 มีนาคม 2560 จาก <https://www.1213.or.th/th/moneymgt/finplan/Pages/planningsteps.aspx>.

หอมหวาน เตชมูล, หัวหน้าไกด์นำทาง บ้านหมู 5 ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. (2560). สัมภาษณ์, 13 มีนาคม.

Amazingไทยเท่. (2560). ถ้ำเชียงดาว. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม จาก <https://thai.tourismthailand.org/สถานที่ท่องเที่ยว/ถ้ำเชียงดาว--3985>.